ARTIVISM: ISSUE 03

WINNER

இலங்கையர் எனப்படுவது ஒரு வேறு வலி - MAFAZA MAHIR

இலங்கை பெற்றெடுத்த மைந்தன் நான்.
இனவாதம் என்ற போதையில் வாழ்ந்தவன் நான்.
இன்றைக்கும் இப்படித்தான் வாடுகின்றேன்,
இழப்புகள் கோடி சுமந்தவன் நான்.

ஈரான இருள் வானம் விழுங்கிற்று,
ஈரங்கள் இல்லா இழைகள் சாய்ந்தன.
ஈழம் பெற்ற மைந்தன் நான்—
எப்படி சும்மா இருப்பேன்?

படுகொலை செய்த பிள்ளைகள், குழந்தைகள்,
பால் உடன் கலந்து ரத்தம் வழிந்தது.
படைந்தவன் பெயர் சொல்லி—
இழக்கப்பட்டன கண்கள்.

நான் ஒரு இலங்கையன்—என்
நாட்டின் காயங்கள் ஆறாமல்,
நாளைய எதிர்காலம் நோக்கி
நொடிகள் இன்னும் உறைகின்றன.

எனக்கு ஏற்பட்ட அதே வலி
என் சகோதர நாட்டிற்குமா?
என் உரல் நின்றாலும்,
அது மௌனம் அல்ல.
என் எழுத்து ஒரு எதிர்ப்பு,
என் கலை ஒரு கேள்வி.
ஏன் அமெரிக்க ராணுவமே, எப்போது புரியும்—
போர்காலத்தை அமைதி நோக்கி மாற்ற
மக்கள் இறையாண்மை உரிமை உனக்கு கேட்கவில்லையா?

ARTIVISM: ISSUE 03

WINNER

A PAIN WITHIN ME, A SRI LANKAN - MAFAZA MAHIR [TRANSLATION]

I am a son born of Sri Lanka,
One who was trapped in the shroud of racism.
Twentysix years ago from today,
I am one who witnessed millions of losses.

The night sky of Iran turns crimson.
By the ruthless conspiracies of Israel,
As a son of Eelam who has felt such pain,
How can I remain silent?

Tender children who went to school
With half their bodies charred and the rest trembling,
Calling out the name of the Almighty;
Their eyes have closed forever!
I am a Sri Lankan

While the wounds of my own nation remain unhealed.
Recorded safely within the pages of a diary
They still contemplate the uncertainty of tomorrow.
The same pain that I endured
Must my brother nation suffer it too?

My voice may be small,
But it is certainly not silence.
My writing is a protest.
My art
is a question.
Hey, American Military! When will you end this era of war?
Does the voice of people pleading for peace not reach your ears?